

Licitation.

Tilbud ønskes paa Opførelse af et Betonhus i Thorshavn. Tilbudene maa indgives senest Lørdag den 2. August Kl. 7 Eftermiddag. Beskrivelse og Tegning faas hos H. C. W. Tørgård.

Vilhelm Nielsen.

Licitation.

Arbejdet ved Kloakering af Bogota fra Bagermester A. C. Samuelsens Ejendom til Gennemløbet ved Statsvejen udbydes i Licitation i Henhold til Beskrivelse og Betingelser, som faas paa Byrådskontoret fra Mandag den 28. ds.

Tilbud mrkt. »Bogota« indleveres til Byrådskontoret senest Lørdag den 2. August d. A. Aften Kl. 7, til hvilken Tid de indkomne Tilbud vil blive aabnede i Overværelse af de Bydende, der maatte give Møde.

Thorshavn Byråds Udvalg for de tekniske Anliggender, den 25. Juli 1930.

Galvaniseraðar tak- og húsaklædningsplátur

keypast bílgast frá **Poul Hansens** Heilsulu, Tórshavn. Telefon 61. Telegramadressa VERITAS.

Í ár byrjar slátturin tíðliga!

Eiga tí Ólavsokugestir ikki at fara heim aftur, fyrr enn teir hava víljað krambúð mína og keypt sær tó bestu amboð:

Kvernelands liggjar og Karborundum brýnir. Annars er her ymisk **ísinkram** av besta slag at fáa.

Kolonial-vørur og allar vanligar handilsvørur fáast ongastaðni betri og bilgari enn hjá mær.

Anton Kragesten.

man ikke tæller, det halve Brædt med ved Værnerøret.

Otte Hundrede atten, fire Hundrede nitten — der er næsten et bestemt Forhold mellem disse Tal. Men der er syv Hundrede og to heste Brædder, og i Højde med min venstre Albue har jeg ridet et Mærke i hvert Hundrede Brædt.

Jeg har ridet med med min Mørmærke. Og Linoleumet paa Gulvet er løst ved det seksogfirsindstyvende Brædt.

Tallene er nøjagtige, jeg ved det, for ikke altid tæller jeg Skridt mens jeg venter.

Vi er mange, for vi er Rester af en Armé — Invaliderne, og vi venter, for vi har Tid nok, Ørkener af Tid.

Derved adskiller vi os fra nyttige Mennesker. En Mand som har et Arbejde at passe, har ikke Tid til at tælle Skridt eller Knaster i et Skille-rum.

Han bander naar han skal vente, for han har ingen Taalmodighed. Vi har lært at være taalmodige, paa Lænestol og Sygehus.

Vi ofrede Timer paa en lille Traad som vi pillede ud af et Lagan. Evigheder paa en Fjer som vi plukkede fra hinanden, for vi kendte ikke Begrebet Tid.

Kun de forskellige Klokkeslet, som havde Betydning i Reglementet.

Vi havde kun en eneste Opgave i Livet, vi skulde sige Lærerne saa nøjagtigt som muligt, hvor og hvorledes vi havde Smærter.

Af Hensyn til Diagnosen, alt andet var ligegyldigt. Og vi vidste det.

Og dog har jeg ogsaa engang været nyttig, da var jeg Skriver hos Damini.

mini. A. C. Domini & Co, Fragtagen-tur & Spedition.

Han forlanger kun Arbejde af mig Saa meget jeg kunde overkomme.

Mangen en Aften maatte jeg sidde og arbejde efter Kontortid. Arbejdet skulde fra Haanden, for Togene og Dampene venter ikke. Jeg var ung dengang, jeg kunde arbejds, og jeg vidde ogsaa. Men sommeider glemte jeg dog Arbejdet. En Kæsse skulde til Kalkutta!

Hvad kom det mig ved, jeg kunde jo bare have indført den mellem Gudset til SS. Ramses, men nej! Jeg fulgte den paa dens Vej, jeg saa Dampene, Hayet, Byer, og glemte at skrive Papirerne.

Saa maatte jeg arbejde længere om Aftenen, og det var jo kun retfærdigt.

Saa kom Krigen, hvor jeg husker den Dag.

SKIPAFELAGID FØROYAR

TÓRSHAVN

TELF.: 171 & 209 — TELEGR.: SKIPAFELAGID

Allir rættir Føroyingar

taka bert vørur og ferðast einans við ferum skipafelagsins.

P.f. Skipafelagið Føroyar.

Føroya kennarafelag

heldur aðalfund Ólavsökudag kl. 5 s. p. í Realskúlanum í Havn, um pláss fæst.

Føroya kennarafelag.

EPSOM-BRAND TUBBAKKID

EN GROS & DETAIL N. A. EIDESGAARD

Skjorter

svære, ublegede, realiseres á

200 Øre

stor Størrelse 225 Øre

Et Parti svært Twist-

Lærred

48 Øre

mindste Forsendelse 10 Kr.

Sækkelageret,

St. Annæ Plads 10.

København K.

P.F. FISKAVIRKI SYDRUGØTU

tekur móti fiski til turk-ingar. Tann, sum vil víska sær pláss, eigur at siga frá í góðari tíð.

Telefon 6.

Søluframsýning av føroyskum heimavirkaðum lutum.

Aftur í ár verður sum vant søluframsýning í Ólavsökudag-unum. Framsýningin verður í Avhaldshúsinum frá kl. 4—7 sp. og byrjar sunnudagin 27. juli.

Óll, sum vilja selja og framsýna, kunnu senda lutir til ein av okkum undirskrivað.

Havn, 7. juli 1930.

Johanne Jensen. Maria Kamban. Marius Debes. Andreas Ziska.

Firestone

Footwear Company.

Hin nýggi fiskimannastývlin

Pacific

er gjørdur av frágera seigum

gummi og trároyndur.

Hann er

heimsins sterkasti.

UMBODSMADUR FYRI FØROYAR:

POUL HANSEN

Telf. 61. Tórshavn. Telf. 61.

Telegr.: Veritas.

ADALGOYMSLA:

BERNHARD KJÆR

Gøthersgade 49, Møntergaarden

København K.

Telegr.: Holmström.

Sækketvistlærred 48 Øre

Et Parti svært, ublegede realiseres mindst 20 m.

Et Parti Kvalitet 125 cm. bred 96 Øre pr. m. Ubl. Skjorter 200 Øre i lille og middel Størrelse, stor 225 Øre, svære uldne Herresokker 100 Øre, svært ubl. Flonel 70 cm. bred 65 Øre pr. m. Viskestykker 36 Øre. Vaffelhaandklæder 48 Øre, kulørte Lommeværklæder 45×45 cm. 325 Øre pr. Dus.

Fuld Tilfredshed eller Pengene tilbage. Forlang illustreret Katalog. **SÆKKELAGERET**, Sct. Annæ Plads 10. København K.

ÍS VIRKI

keypir góðar, fersksaltaðar lippur — lippurnar mega í salt skjótast møguligt. — Prísurin liggur um 50 oyr. kg.

ÍS VIRKI

Givið út av socialdemokratiskum feløgum.

Blaðstýrari: M. S. Viðstein.

Prentsmíðja »Føroya Social-Demokrates, Tórshavn.

De drog ud — de første, og vi an-dre blev tilbage og ventede.

Og hver Dag vandrede Dødens En-gel rundt og gav os Liv i nogle Døgn. Da begyndte vi at drikke.

Vi drak for Angst, men vi lo og spogte og fortalte hverandre at det var kun fordi vi ikke vilde efter-lade Penge. For det kunde jo ske at vi ikke kom tilbage — man maatte regne med Mølligheden. Hvor vi løj for hverandre!

Paa Værtshusene blev vi støbt sammen til en Masse. Vi svælgede i Minder om dengang vi aftjente vor Værnepligt. Vi sang Soldatersange, Fædrelandsange, og hviskede eller brovtede Dødsdomme.

Denne eller hin Underofficer eller Officer fra dengang. Jeg husker ham endnu den Slavepisker, men træffer jeg ham saa har jeg en Kugle parat til ham.... Flere Gange hørte jeg de Ord, og jeg ved at der laa Følelser bag Ordene. Og jeg ved Mænd som faldt for en Kugle gennem Ryg-gen.

Jeg kender Navne, og den ærverste Hæderløse kender Navne, men vi tier. Det tales der ikke om, for det er Mord. Soldater myrder ikke, de kæmper.

Hver Dag drog de ud, ofte stod jeg paa Banegaarden og saa dem drage

bort. Nogle var paa Gennemrejse fra andre Byer, og de gjorde Ophold paa Banegaarden for at faa en Forfrisk-ning.

Paa Perronerne stod lange Borde, der bugnede af Levnedsmidler, Drik-kevarer, Frugt, Tobak — alt — mere end alt.

Og Damer gik med fyldte Kurve fra Waggon til Waggon, had og tryglede Soldaterne om dog at møt-tage en Haandfuld Cigareer eller en Æske Chokolade.

De havde jo Øvelse fra Velgøren-hedsbaserne.

Man, mange saa jeg drage bort, enkelte husker jeg endnu. Kaptajn! Han gik i Spidsen for et Kom-pagni der skulde til Fronten.

Bag ham gik Soldater — Men-ne-sker, der var blevet revet ud af de-res Liv, og som tænkte paa Ad-skillelsen fra deres Hjem og de Men-nesker som tilhørte dem.

Hustruer, Børn og Slægtninge fulg-te dem til Banegaarden, og jeg saa Angst i de mange Ansigter. Ikke Angst for Døden, for ingen af dem vidde tro paa Døden, men Angst for det uvisse, for det som kun de ane-de.

Han var ikke angst.

(Fortsættes).